

[Boligministeren]

Selvfølgelig kan det lade sig gøre, men det afgørende er, som hr. Pelle Voigt sagde det, at lejernes og skatteborgernes penge ikke hvirvles ind i det her.

Må jeg så i øvrigt sige, at jeg er meget enig også i de bemærkninger, fru Kirsten Jacobsen kom med om hele spørgsmålet om den manglende mobilitet i forhold til vores boligbehov i øvrigt.

Og til hr. Lysholm Christensen: Det er naturligvis vigtigt, som hr. Lysholm Christensen siger, at de boliger, der så er tilbage i kvoten, bliver administreret på en sådan måde, at de tilgodeser lige præcis de områder i landet, hvor der er brug for dem; det er lige præcis også det, som er hensigten med det nye system, administrationen af de almennyttige boligfordeling, som blev gennemført for nogle år siden i fuld overensstemmelse i øvrigt også med Kommunernes Landsforening.

Endelig vil jeg sige til fru Bente Juncker, at jeg er glad for fru Bente Junckers tilsagn om, at hun gerne vil være med til at undersøge spørgsmålet om kvoterne og se det i den beskæftigelsesmæssige sammenhæng.

De vurderinger, vi har foretaget, viser – som jeg også indledte med at understrege – at selv med den reducerede kvotetildeling i 1992, som der lægges op til med dette lovforslag, vil vi totalt set opleve et stigende antal nybyggerier sat i gang i 1992 i forhold til 1991, fordi en del af kvoten fra 1991 skubbes over i 1992. Vi har derudover for at tilrettelægge en jævn byggerytme og en jævn beskæftigelse i byggebranchen sikret, at den tilskudsordning for reparation og vedligeholdelse, som der har været overordentlig stor interesse for – på det private område er kvoten faktisk allerede opbrugt – er tilrettelagt på en sådan måde, at den fordeler beskæftigelsen jævnt i de næste to år, hvor den virker.

Når hr. Jørgen Estrup siger, at det er vigtigt at se denne kvote i relation til beskæftigelsen, så er det lige præcis det, som jeg her har været inde på, og som jeg også synes vil være nyttigt at uddybe i udvalgsarbejdet.

Jeg er i øvrigt også enig i de bemærkninger, som hr. Jørgen Estrup gjorde i forbindelse med fleksibiliteten i vores system, f.eks. det, vi oplever i Århus og i øvrigt også i en række andre byer, hvor man siger, at de gammeldags pensionistboliger nu er afløst af nye, moderne æl-

dreboliger. Altså får vi her nogle boliger, som kunne bruges i en anden sammenhæng, netop specielt til ungdomsboliger. Populære er de, eftertragtede, også af de unge mennesker, og jeg mener, det er fantastisk vigtigt, at vi har blik for den fleksibilitet, i stedet for at vi laver et kassesystem, som ikke er til at administrere.

Så alt i alt vil jeg endnu en gang benytte lejligheden til at sige tak for en positiv debat, og jeg glæder mig til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er meget glad for ministerens forsonlige tone, understreget som den forståelse, der gælder mellem os på mange punkter, og jeg skal bekræfte, at den også gælder i forhold til hele drøftelsen om, hvordan vi kan få organiseret det her på en mere rimelig måde, der får kommunernes beslutninger mere direkte ind her og skaber en decentralisering.

Men selv om boligministeren er en af de flinkeste ministre, vi overhovedet har her i landet, kan jeg alligevel ikke tilbageholde min undren over hans indledende konklusion, nemlig den store forståelse, der er strømmet forslaget i møde som sådan. Så vidt jeg kunne høre debatten, må man komme til den konklusion, at lovforslaget stort set punkt for punkt er faldet med et brag, men at der er en række ting, som vi godt vil være med til at drøfte senere hen og bestemt skal gøre. Men alle hovedelementerne er der da, hvis ikke mit øre fuldstændig bedrager mig, et klart flertal imod her i Folketinget. Det synes jeg at man skal være glad for.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Aldrig så snart havde jeg sat min tro til, at boligministeren mente det, jeg troede han mente, før han gik op og næsten afkræftede det selv. Der kom glæde i boligministerens øjne, da han talte om systemeksport osv.

Boligministeren sagde ganske vist, at det, man skulle sikre sig, var, at hverken lejernes eller skatteborgernes penge kom i klemme. Så vil jeg gerne stille boligministeren et spørgsmål. Hvis man skal sikre sig det, hvordan er det da muligt for disse selskaber at foretage den form for eksport? Så vidt mig bekendt findes der ikke andre penge i de selskaber end enten offentlige midler eller lejermidler.